

Hvis du havde talt.

1: Du tog mit hjerte

Stella: Du tog mit hjerte
vildt og blidt og blødt

2: Hvor i verden

Stella: Hvor i verden er du nu
Hvor i verden er du
Der findes en verden under havet
og en verden ude blandt stjernerne
Jeg ligger i min båd
som var jeg begravet
og der er en verden på jorden
og der var den verden vi havde sammen
nu er vi adskilte
jeg er et blad
du var stammen
hvor i verden er du nu
hvor i verden er du
Jorden, havet, rummet, dig og mig
dog fire verdener er blevet til tre
Siden du forsvandt fra din forglem-mig-øj
kan intet give mig læ
Hvor i verden er du nu
hvor i verden er du

3: Med djævlén ombord

Han: Jeg lever på havet
med djævlén ombord
et skib er blevet mit hjem
med djævlén ombord
Jeg sejler i øst og vest
mod syd og nord
med djævlén ombord
jeg er blevet narren
jeg græder hver nat
med ild i cigaren og sjælefnat
jeg danser i øst og vest
mod syd og nord
med smerte ombord
jeg søger det værste af smertegrund
og flygter fra engle
har grinemund
jeg flygter i øst og vest
mod syd og nord
med løgne ombord
for Gud har forladt mig
på åben sø
jeg skred jo i svinget
må nu som en køter gø
la la lala lalala la
hun var som en engel
jeg kom til kort
for mine dæmoner
sendte mig biort
jeg drev imod øst og vest og syd og nord
med grinemund
la la la
med djævlén ombord
la la la
med smerte ombord
lalalalala
la la la
med mordet ombord

4: Min fortabte elskede

Stella: Jeg retter blikket op mod himlen
for at få et glimt af dig
min fortabte elskede

Han: Jeg retter blikket op mod himlen
for at få et glimt af dig
min fortabte elskede

Begge: Tusind mil er ingen afstand
i denne nat

Stella: Når jeg vågner
sejler jeg ikke mere
men min søgen
holder aldrig op
jeg søger efter dig
jeg søger at forstå
Hvorfor tog du bort

Nu står solen op
spreder sit lys
lyser også for mig
men i mit sind
fortsætter mørket
mørket fortsætter

5: Stella

Han: Hvis jeg nu gætter på du hedder Stella?

Stella: så gætter du forkert

Han: du må hedde noget himmelsk?

Stella: Du kan jo spørge igen

Han: Cassiopeia?

Stella: Kald mig det bedste du kan li'

Han: solspejl, stjernesud, Himmelblå

Stella: Nu må du bestemme dig
jeg kan ikke være navnløs hele natten

6: Drømme og begær

Stella: Ser vi mon det samme
i stjernetaågerne drømme og begær
vi vil være hinanden nær

Han: Jeg omringer dig
som den kriger jeg er

Stella: Åh nej, jeg er så udmattet
frels mig, jeg kan ikke gå længere
du må bære mig

Han: Jeg vil bære dig
nu bliver jeg nødt til at bortføre dig
jeg bortfører
jeg bortfører dig

Stella: Lad os bortføre hinanden

7: Jeg har aldrig mærket

Han: Jeg har aldrig mærket en krop
brænde som din

Stella: Jeg finder min redning i dine øjne
mine drømme vakt til live

Han: Jeg er vægtløs
i dit uendelige univers

Stella: Alle de stjernesud

Han: Vi gisper som fjerne galakser

Stella: Stjernerne sejler omkring os

Han: Lige her findes jeg

Stella: Lige her findes jeg

8: Alle de navne

Han: Alle de navne jeg har kaldt dig
uden at du svarede så jeg forstod det
Belladonna, når dine øjne var sorte
Kornblomst når de var blå
Skal jeg bare kalde dig dit rigtige navn
Ylajali, Ylajali, Ylajali?

Stella: Stella min ven. Jeg hedder Stella

9: Vågen om natten

Stella: Det sker at jeg ligger vågen om natten
og lytter til ingenting
udover min egen vejrtrækning
Min elskede kan jeg ikke høre længere
Min elskede kan jeg ikke høre
men det skrænmmmer mig ikke længere
han lever og jeg venter kun på det øjeblik
hvor han sovende opdager
min stille uro
vender sig
så hans fod lægger sig over min
og jeg kan sove
sove igen som det barn
han synes jeg er

10: Mursejlerne

Stella: Se hvor de sejler
årets kuld af mursejlere

Han: Jeg får lyst til at kalde dem
rumgejlere

Stella: Deres skrigen og hvirvlen
får mig til at smile

Han: Hvad mon de ser
når de ser på os
når de sejler i rummet

Stella: De skriger af fryd og glæde og liv

Han: De flyver så højt
det er som om de forsvinder
en efter en

Stella: Det er stjernerne som afløser dem
se stjernerne som nattens rumsejlere

Han: Ja, der blinker en stjerne

Stella: Der sejler du

Begge: Tror du vores fremtid står skrevet
i de kredsene stjerner

11: Hun træder på græsset

Han: Hun træder på græsset
som var det af fjer
Tænker hun på
at blive til fler?

Stella: Han træder på græsset
som var det en ildsø
tænker han på
vi alle skal dø?

12: Nej, jo

Han: Nej, nej, nej...

Stella: jo, jo, jo...

Han: Av for Helvede!
Her slutter det!

Stella: Jeg hader, hader
jeg hader dig
du er ingenting

Han: Du ved ikke hvad ingenting er

Stella: Hør hvad jeg siger
i min fortvivlelse

Begge: i min fortvivlelse
alt er mørke
mine tanker er
som stivnet lava

Han: Hvordan kunne det gå anderledes?
Nu handler jeg for os begge

13: Svanens fald fra himlen

Stella: Som svanens fald fra himlen i dag
flaksende som dødens flag
sort som dens svanesang
et varsel
om vores undergang
Lava driver ned ad bjerget
lyser natten op
mine tårer strømmer på min kind
og formørker dagen
Jeg så i en afgrund
og følte et savn
Vidste med et
at du lagde fra havn
min hjerne eksploderer
mit hjerte brister
efterlader mørke
der viser at det er forbi
Bær mig ud til havet
efterlad mig på en øde vej
lad en enkelt stjerne lyse
jeg er intet uden dig
Hvis du havde talt
var du blevet tilgivet
Jeg ved hvor blid
du kan være i mørket
hvad dine hænder har gjort ved andre
kan jeg ikke tænke på
alle ved at ondt og godt
bor i det samme menneske
Hvis du havde talt
var du blevet tilgivet
Hør mig!
Det eneste jeg kan sige i min fortvivlelse
Mørke – alt er mørke
Jeg kan mærke din hånd på mit hjerte
Nu kan jeg høre dig
Høre dig hviske og skrig
gennem tid og rum
Jeg ved at du lever et sted
i denne dunkelverden
Jeg kan føle din smerte, din sorg
Jeg hører din fortælling i denne nat
Jeg forstår
og tilgiver alt

14: Ven eller fjende

Han: Var han ven eller fjende
 som han hang der med et blik
 mine øjne brændte sig på
 som slangens blik lammer sit bytte
 satte det mig i stå

Døden
døden på klintens kant
ødemarkens smerte

da jeg stod ved klintens fod
på den stenede strand
var der et øjeblik
hvor mine hænder
mærkede hans hud
jeg rørte den endnu
levende krop
med varme og hjerteslag
snart hakkede en ravn
i hans adamsæble
jeg bragte ham døden
hans død blev en del af mit liv
tro blot at alt er normalt

15: Jeg hører en sort svane synge

Stella: Jeg hører en sort svane
Jeg hører en sort svane synge
og du er forsvundet
du rejste dig fra vores seng
klædte dig i sort
gjorde dig usynlig
forlod vores hus
fra nu af er alting blå
din brændende hofte er borte
du har vendt mig ryggen
lyset i mig er slukket
hvor kommer skyggen fra
i denne uendelige nat
Jeg hører en sort svane synge

Han: Jeg ville glemme dig
som jeg kaldte min
forglem-mig-ej
Jeg sejler med en dæmon ombord
Jeg var dødens engel

Stella: Jeg hører en sort svane synge

16: Sneens fnug er ikke

Stella: Sneens fnug er ikke røde

Han: Havene er ikke tørret ind

Stella: Solen er ikke gået ud

Han: Stjernerne er ikke døde

Stella: Endnu spiser vi ikke jord

Han: Dyrene har ikke vendt sig imod os

Begge: Det kunne for min skyld
gerne være sådan
Bare du ikke var vred på mig længere

17: Stemme i natten

Stella: Til tider kan jeg høre din stemme i natten
båret over havet

Han: Jeg taler til dig i natten
når jeg står alene på skibet

Stella: Du taler til mig i mine drømme

Han: Jeg er bundet til dette skib
som en Odysseus i stadig kredsen

Stella: Jeg kan vente i al evighed

Han: Jeg kan mærke dig stå bag mig

Stella: Hvilke have sejler du på?

Han: Inde fra land kommer din stemme
som sang fra sirener

Stella: Hvis du havde talt
var du blevet tilgivet
Jeg synger min sang for dig

Han: Den lindrer og mildner
lad den aldrig høre op

Stella: Min sang er min tilgivelse
for hvad du end har gjort
Hvis du havde talt
var du blevet tilgivet

18: Skibet nærmer sig

Stella: Skibet nærmer sig
jeg ved du står
på supertankerens dæk

19: Jeg har set verden

Han: Jeg har set verden
den lå på mine fødder
men uden dig
var det íntet værd
så megen skønhed
uden dig íntet værd
Jeg har så meget at fortælle dig
om skønhed og smerte
Jeg har været fange
formørket, brændemærket
af min handling
Jeg krydsede den tynde linie
hvorfra der íngen vej er tilbage

Stella: Min båd sejler på vandet

Han: Mit skib skærer gennem havet
da jeg hørte din stemme kalde
i nattens vinde
forstod jeg at vores kærlighed
trodsede alt
dit nærvær fylder alt i mig
Kærligheden findes

Begge: Mit drømmeskib søger dig
nu er der ingen grænser for os
vi hører hinanden
tusind mil er ingen afstand
i denne nat
Stjernernes spil
har skabt en gylden sti
for vores tanker
Vi taler og mødes i nattens vinde
det er drøm og virkelighed

Stella: Du er tilgivet

Han: Jeg er tilgivet

20: Se stjernerne sejle

Begge: Se, stjernerne sejler på himlen
 se som om du selv var i deres centrum
 elementernes evigt foranderlige dans
 afspejles i stjernernes billeder
 Sådan kan al jordisk smerte vaskes bort
 af himmelske visioner

Se stjernerne sejle på himlen